

Proma Tynk LP wapienny

Zaprawa tynkarska lekka (LW) wg PN-EN 998-1:2010

Przeznaczenie:	<ul style="list-style-type: none"> • Lekki, mineralny tynk podkładowy do wykonywania narzutów na powierzchniach ściennych i sufitowych wewnątrz i na zewnątrz budynków; • Zalecany szczególnie do wykonywania wypraw na podłożach z lekkich, porowatych lub otworowych, małowymiarowych elementów murowych o wysokiej izolacyjności termicznej. Polecany także jako wyprawa tynkarska w budownictwie ekologicznym oraz obiektach historycznych.																
Opis produktu:	Sucha zaprawa mineralna na spoiwie wapiennym z minimalnym dodatkiem cementu portlandzkiego o wiązaniu hydraulicznym poprawiającego wiązanie, zawierająca naturalne kruszywa kwarcowe, lekkie wypełniacze, dodatki ulepszające oraz wewnętrzne zbrojenie rozproszone w postaci mikrowłókien syntetycznych.																
Właściwości użytkowe:	<ul style="list-style-type: none"> • Odporny na wpływy atmosferyczne, hydrofobizowany, mrozoodporny, wysoce paroprzepuszczalny, niepalny; • O dużej przyczepności, odporności na skurcz i odparzanie oraz odpowiedniej wytrzymałości mechanicznej; • O optymalnych właściwościach roboczych, długim czasie otwartym, braku tendencji do spływania, łatwy w nanoszeniu; • Tworzący po stwardnieniu jednolitą chropowatą powierzchnię.																
Właściwości techniczne:	<table><tr><td>Gęstość brutto w stanie suchym:</td><td>≤ 1300 kg/m³,</td></tr><tr><td>Reakcja na ogień:</td><td>klasa A1</td></tr><tr><td>Przyczepność po cyklach sezonowania:</td><td>>0,3 N/mm²-FP:B,</td></tr><tr><td>Wytrzymałość na ściskanie (po sez.):</td><td>Kateg. Wc2</td></tr><tr><td>Absorpcja wody (podciąg. kapilarne):</td><td><25</td></tr><tr><td>Współcz. przepuszczalności pary wodnej:</td><td>0,45 W/mK (wart. tabelaryczna),</td></tr><tr><td>Współcz. przewodzenia ciepła:</td><td>Ubytek masy po 25 cyklach:5%,</td></tr><tr><td>Trwałość (odporność na za- i rozmrażanie):</td><td>spadek wytrzymałości na zginanie: 15%.</td></tr></table>	Gęstość brutto w stanie suchym:	≤ 1300 kg/m ³ ,	Reakcja na ogień:	klasa A1	Przyczepność po cyklach sezonowania:	>0,3 N/mm ² -FP:B,	Wytrzymałość na ściskanie (po sez.):	Kateg. Wc2	Absorpcja wody (podciąg. kapilarne):	<25	Współcz. przepuszczalności pary wodnej:	0,45 W/mK (wart. tabelaryczna),	Współcz. przewodzenia ciepła:	Ubytek masy po 25 cyklach:5%,	Trwałość (odporność na za- i rozmrażanie):	spadek wytrzymałości na zginanie: 15%.
Gęstość brutto w stanie suchym:	≤ 1300 kg/m ³ ,																
Reakcja na ogień:	klasa A1																
Przyczepność po cyklach sezonowania:	>0,3 N/mm ² -FP:B,																
Wytrzymałość na ściskanie (po sez.):	Kateg. Wc2																
Absorpcja wody (podciąg. kapilarne):	<25																
Współcz. przepuszczalności pary wodnej:	0,45 W/mK (wart. tabelaryczna),																
Współcz. przewodzenia ciepła:	Ubytek masy po 25 cyklach:5%,																
Trwałość (odporność na za- i rozmrażanie):	spadek wytrzymałości na zginanie: 15%.																
Zużycie:	Ok. 1,2 – 1,3 kg/m ² na 1 mm grubości warstwy. Ostateczne zużycie materiału zależy od warunków miejscowych i zaleca się je określać na podstawie prób wykonanych na reprezentatywnym podłożu.																
Barwa:	Biało - szara.																
Opakowania:	Worki papierowe 25 kg, big baki 1000 kg.																
Składowanie i trwałość:	Przechowywać w suchym, wietrzonym pomieszczeniu, w oryginalnych opakowaniach, do 12 miesięcy od daty produkcji.																
Postępowanie z odpadami:	Zgodnie z obowiązującymi przepisami dla typowych odpadów budowlanych.																

KARTA TECHNICZNA PRODUKTU

WYKONAWSTWO:

Warunki atmosferyczne:	Podczas nakładania, wiązania i wysychania wymagana jest minimalna temperatura materiału, otoczenia i podłoża: + 3 °C. Nie pracować pod bezpośrednim działaniem nasłonecznienia, deszczu i wiatru oraz w temperaturach wyższych niż 25 °C.
Prace zabezpieczające:	Osłonić (okleić) elementy narażone na zabrudzenie materiałem. Stosować rusztowaniowe plandeki (siatki) ochronne.
Przygotowanie podłoża:	Wszystkie podłoża muszą być odpowiednio suche, nośne, równe, stabilne, czyste i wolne od substancji zmniejszających przyczepność. Właściwą metodą (mechanicznie, wodą pod ciśnieniem, środkami myjącymi itp.) usunąć źle związane lub wystające elementy podłoża (luźne tynki, resztki zaprawy, łuszczące powłoki itp.). Ubytki i nierówności powierzchni naprawić, odchyłki wyrównać odpowiednimi zaprawami. W szczególności: <ul style="list-style-type: none"> • Nowe podłoża mineralne – oczyścić; • Podłoża chłonne (gazobeton) – oczyścić, przed narzutem zwilżyć wodą; • Podłoża bardzo chłonne lub powierzchniowo piaszczące – zmyć wodą pod ciśn., zagruntować właściwym materiałem impregnującym (PromaSol, PromaGrunt, PromaGrunt NANO); Na narożach, krawędziach, w dylatacjach itp. miejscach zaleca się osadzić odpowiednie profile tynkarskie, a na powierzchniach stosować listwy prowadzące. Zależnie od potrzeb, rodzaju podłoża i oczekiwanej grubości tynku, przed właściwym narzutem wykonać szorstką obróbkę („szpryc”) z zaprawy cementowej 1:3 – sieciowo, na ok. 50% powierzchni lub z materiału Proma Tynk Szpryc .
Ręczny zarób materiału:	Do ręcznego zarobu materiału nadają się np. betoniarki wolnospadowe oraz mieszadła wolnoobrotowe do zapraw (do ok. 400 obr./min.). Do pojemnika z odmierzoną wg podanego niżej zapotrzebowania ilością wody wodociągowej wsypać powoli materiał suchy, mieszając do uzyskania jednorodnie zarobionej masy. Odczekać ok. 5 minut, po czym całość ponownie wymieszać, ostatecznie regulując w razie potrzeby konsystencję roboczą niewielkim dodatkiem wody. Nie zarabiać więcej materiału niż można przerobić w czasie 2 godzin.
Zapotrzebowanie wody:	Ok. 6÷6,5 l na worek 25 kg. Ostateczna konsystencja robocza zależy od takich czynników, jak np. warunki pogodowe, temperatura czy preferencje wykonawcy. Zaleca się określać ją na podstawie prób i utrzymywać bez zmian na wydzielonych powierzchniach. Jednorodność konsystencji wpływa na jednolitość struktury i powierzchni narzucanego materiału.
Mechaniczny zarób materiału:	Do mechanicznego zarobu materiału można wykorzystywać zarówno mieszarki przepływowe wolnostojące jak i montowane pod silosami (np. w ramach systemu „SILOMIX”). Urządzenia wymagają zapewnienia zasilania prądem elektr. oraz źródła wody o określonych przez ich producentów parametrach. Po podłączeniu maszyny ustawić zawór dozujący wodę w położeniu zapewniającym żadaną konsystencję. Dokonać zarobu próbnego, odczekać ok. 5 minut i po ponownym ręcznym przemieszaniu ocenić konsystencję i dokonać ewentualnej korekty.
Nakładanie materiału:	Zarobioną zaprawę korzystnie jest nakładać za pomocą agregatów tynkarskich. Do narzutu ręcznego oraz zacierania tynku używać narzędzi z materiałów nierdzewnych. Narzut jednowarstwowy stosować tylko na bezproblemowych powierzchniach murów jednorodnych. W pozostałych przypadkach oraz w razie potrzeby uzyskania wypraw o grubości większej niż 15÷20, mm materiał nakładać min. w dwóch warstwach.

Zaprawę narzucać na podłoże warstwą jednakowej grubości i wyrównywać łąką tynkarską wykorzystując np. listwy prowadzące. Miejsca zagrożone wystąpieniem rys skurczowych (naroża otworów okiennych i drzwiowych, skrzynki żaluzjowe, niejednorodności podłoża) wzmocnić przez zatopienie siatki zbrojącej stalowej lub z włókien szklanych, o oczku min. 6 x 6 mm. Powierzchnię pod kolejną warstwę narzutu przeczesać lekko podczas jej stwardnienia np. ostrą miotłą lub pacą zębatą w celu zapewnienia szorstkości i dalszej przyczepności.

Drugą i kolejne warstwy nakładać po związaniu i wstępnym stwardnieniu poprzedniej (zazwyczaj po 24 godzinach), nie dopuszczając do jej przesuszenia.

Zatarcie na gładko ostatniej warstwy wykonać odpowiednimi narzędziami w określonym doświadczalnie momencie twardnienia zaprawy.

Uwagi pomocnicze:

- Podczas prac tynkarskich stosować zasadę pracy zespołowej. Zapewnić odpowiednią do obrabianej powierzchni liczbę wykwalifikowanych pracowników, rozdzielić obowiązki oraz zadbać o kontrolę jednolitego efektu końcowego.
- Architektonicznie wydzielone, jednorodne, ciągle powierzchnie obrabiać w jednym cyklu technologicznym, bez przerw. Pracując na nich z tynkiem, przestrzegać zasady prowadzenia prac „mokre w mokre”, tzn. nie dopuszczać do podeschnięcia nakładanego, ściąganego lub zacieranego materiału przed dołożeniem jego kolejnej partii.
- Formując ostateczną strukturę wyprawy zwracać uwagę na jej jednakowy wygląd. W tym celu stosować jednakowe narzędzia i ruchy, zwracać szczególną uwagę na styki powierzchni obrabianych przez różnych pracowników (np. przy podestach rusztowań).

Czyszczenie narzędzi:

Czystą, zimną wodą, bezpośrednio po użyciu.

Czas schnięcia:

Wysychanie gotowego tynku polega na odparowaniu z zaprawy nie związanej części wody. Proces ten zależy ściśle od warunków atmosferycznych lub mikroklimatu pomieszczenia (temperatury i wilgotności względnej powietrza). W warunkach chłodnych i wilgotnych proces ten może ulec znacznemu wydłużeniu.

Możliwość dalszej pracy:

Do malowania można przystąpić po całkowitym związaniu i odpowiednim dla wybranej farby stwardnieniu i wyschnięciu materiału. Zaleca się aby czas oczekiwania wymagany przed dalszą obróbką wynosił 1 dzień na 1 mm grubości ułożonego tynku (w temperaturze 20°C i 50% wilgotności względnej powietrza). Niższa temperatura i wyższa wilgotność wydłużają proces. Ponadto przed przystąpieniem do malowania zaleca się sprawdzenie alkaliczności powierzchni tynku i, w przypadku stwierdzenia jej szkodliwie wysokiego poziomu, wykonanie gruntowania roztworem flutuującym.

Karta techniczna produktu: PromaTynk LP wapienny, stan: XII.2022

Wszystkie powyższe informacje są oparte o aktualny stan wiedzy technicznej i nasze długoletnie doświadczenie. Ze względu na różnorodność występujących rodzajów podłoży i sytuacji należy każdorazowo sprawdzać przydatność danego produktu do zastosowania oraz rzeczywiste, miejscowe zużycie jednostkowe materiału.

Niniejsza karta techniczna produktu przestaje obowiązywać wraz z ukazaniem się nowej wersji.